

[Ingerlise Koefoed]

sker for den nedværdigende situation, at de er overflødige, at de nærmest er i vejen her i samfundet, og vi kan især ikke være bekendt at udsætte unge mennesker for, at der overhovedet ikke er nogen udsigter for dem til at få et arbejde, hvor de kan lide at gøre en indsats i et samfund, som de sikkert meget gerne ville gøre en indsats for, hvis det samfund ellers kunne vise, at det havde brug for dem.

Vi mener, at de løsningsforslag, som de borgerlige partier og selvfølgelig først og fremmest fremskridtspartiet kommer frem med, er ganske forkerte. De meget, meget store offentlige besparelser, som man lægger op til, og de meget, meget store generelle tilskud til erhvervslivet, som man øjensynlig mener skulle kunne klare alle underskud, både indenlandske og udenlandske, vil resultere i en politik, som vi i et demokratisk samfund ikke kan acceptere. Vi får en Margaret Thatcher-politik, vi får en arbejdsløshed, som overstiger alt, hvad man i dag kan forestille sig, og vi får nogle resultater ud af det, som i det lange løb – og måske endda i det ikke så forfærdelig lange løb – kan få meget alvorlige følger for det system, som vi stadig væk har i dag. Med alle de fejl og mangler, det har, er det et demokratisk system, hvor de enkelte borgere stadig væk kan leve og kan have en eller anden mulighed for at udtrykke sig, uden at det behøver at være på den voldelige måde, som man kan forudsæ det vil blive, hvis man fuldstændig ødelægger den offentlige service og den hjælp, som alle mennesker har krav på og brug for i et samfund.

Man taler meget i denne tid om, at man skal gøre passive penge aktive, og det er vi da enige i. Vi synes især, det er meget vigtigt, at man gør de 18 passive mia kr., der ligger til dagpenge, aktive. Vi synes, man skal investere i samfundsnyttigt arbejde, i arbejdspladser, der giver beskæftigelse. Det vil sige i byggeri, i genbrug, i alternativ energi og i f. eks. cykelstier og kollektiv trafik og alle de ting, vi – og socialdemokratiet i øvrigt også – meget ofte har talt om.

Vi har heller ikke noget imod, at man prøver på alle mulige måder at finde frem til nogle lavrentelån, men vi ønsker dem altså ikke ud på det frie marked. Vi ønsker lavrentelån i lukkede kredsløb, indeksobligationer ud i lukkede kredsløb, sådan at der er en

styring på, hvad de penge, som bliver investeret, kan blive brugt til.

Finanslovforslaget i år er som tidligere år præget af det meget, meget store overarbejde, der finder sted rundt omkring i ministerierne. Vi har protesteret imod det hvert år. Sidste år udsendte det samlede finansudvalg en protest mod det store overarbejde og en opfordring til, at man skulle se at få gjort noget ved det. Der er stadig væk ikke gjort ret meget ved det. Jeg er helt klar over, at overarbejde kan ikke undgås i ministerierne. Der vil være stressede og pressede situationer, hvor man er nødt til at lave overarbejde og merarbejde. Det vil der ikke mindst på grund af finansudvalget, fordi vi stiller et hav af spørgsmål til alle ministerierne. Vi ønsker hurtige svar, altså må der jo være nogle mennesker, der skal sidde og arbejde uden for arbejdstiden. Jeg vil da gerne her takke ministerierne for, at de vil gøre den indsats og skynde sig at svare os. Der er nogle, der er lidt længere om det, men dem kan vi skælde ud en anden gang.

Det kæmpestore overarbejde må altså væk. Der må ske en helt anden fordeling af arbejdet. Vi må, og regeringen må, se at komme igennem med det forbud imod overarbejde, som man længe har haft liggende i en skrivebordsskuffe.

Man må gøre noget mere ved barselorloven. Man må sørge for, at der bliver længere barselorlov til kvinder, og at der bliver barselorlov også til mænd. Man må sørge for mulighed for uddannelse i arbejdstiden med betalte vikarer. Man må alvorligt overveje ideerne om kortere arbejdsdag, og man må prioritere kvindearbejde og arbejde for unge meget højt. Endelig må man gøre meget, meget mere ud af uddannelsespolitikken, end man stadig væk gør.

Det er klart, at underskuddet på den indenlandske balance også bekymrer os i socialistisk folkeparti. Men vi mener på den anden side ikke, at man i en tid som den, vi lever i i dag, kan undgå at få et underskud på den indenlandske balance, hvis man overhovedet skal kunne have en rimelig offentlig service over for folk. Alternativet til dette underskud og til at optage en eller anden form for indenlandske lån vil jo være en fuldkommen uacceptabel finanspolitisk stramning, som vil ramme alle de mennesker, som vi i hvert fald ikke ønsker at ramme, og